

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السلام عليك يا حجة الله في ارضه
السلام عليك يا عين الله في خلقه
السلام عليك يا سفينة النجاة

مقام متبرکه حضرت صاحب الزمان (عج) شوشتر

مؤلف :

سجاد خانى زاده

انتشارات ارسطو
(چاپ و نشر ايران)

۱۳۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ
الْحُسَيْنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى
آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ
سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ
نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى
تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ
فِيهَا طَوِيلًا»

ثواب انتشار این کتاب را به نیابت از
مرحوم برادرم به پیشگاه قطب عالم
امکان، حضرت امام زمان عجل الله
تعالی فرجه الشریف تقدیم می کنم.

فهرست مطالب

شماره صفحه

عنوان

- فصل اول : مقام حضرت صاحب الزمان (عج) شوستر
- بنای مقام حضرت صاحب الزمان (عج) شوستر
- ساختمان قدیم مقام حضرت صاحب الزمان (عج)
- تجدید بنای مقام حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- سنگ‌های تاریخی مقام حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- سنگ قبر فرزند آیت‌الله‌العظمی حاج شیخ جعفر شوشتری (ره)
- ارتباط علما با مقام حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- توجه علمای بزرگ به مقام حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- محل دفن بزرگان و شهدا
- پیام تسلیت مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به مناسبت درگذشت آیت الله حاج سید محمد حسن مرعشی شوشتری:
- دلدادگی امام زمان (عج) و مقام حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- رؤیای حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمد حسن

آل طیب (ره) درباره مقام حضرت صاحب الزمان (عج)
شوشتر

- پای پیاده

- جای مبارکی است

- مقام حضرت صاحب الزمان (عج) در کلام آیت الله
حاج سید محمد کاظم آل طیب

- سه شنبه شب ها:

- دعای ندبه:

- نیمه شعبان:

- وادی مقدس

- فصل دوم : عنایات حضرت مهدی علیه السلام

- توسل شیخ محمد کوفی شوشتری به امام زمان (عج)

- مظلوم ترین فرد عالم

- دعای سلامتی امام زمان (عج)

- تشرّف خدمت امام زمان علیه السلام و حلّ مشکل
منزل

- تشرّف سید کریم پینه دوز

- نجات از مرگ

- دادرسی ولی عصر (عج)

- حضرت صاحب الزمان-عجل الله فرجه الشریف-در

حقّ او دعا می‌کند

- عمل به توصیه‌های حضرت مهدی (عج)

- فصل سوم:

- اشعاری در مورد امام زمان علیه‌السلام

- این جمعه هم گذشت

- دست عطف

- به یاد حضرت مهدی (علیه‌السلام)

- بازار محبت

- سرو سرافراز

- منابع

یا صاحب الزمان (عج) !

حجت خدا در زمین تویی، چشم خداوند در
میان خلق تویی. کشتی نجات تو هستی

ای فرزند زهرا (س) ما را به نوکری بپذیر
و پیروی و اطاعت از فرمایشات خود و اجداد
گرامیتان را روزی ما گدایان درگاہت بفرما. یا
صاحب الزمان (عج) لیاقت انتظار تو را در خود
سراغ ندارم، پس از پروردگار بخشنده و مهربان
در خواست فرما که بنده حقیر را از منتظران
حقیقی و دلسوز تو قرار دهد.

این سطور بهانه‌ای است برای عرض ارادت

به شما ای منجی بشریت، کتاب حاضر که با عنوان مقام متبرکه حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه شریف از محضر خوانندگان و منتظران امام زمان (عج) خواهد گذشت، به صورت اختصار به تاریخچه مقام حضرت صاحب الزمان (عج) شوشتر و ارتباط علما با آن پرداخته است.

از خوانندگان عزیز خواهشمندم، نویسنده را از دعای خیر فراموش نفرمایند و مطالب این کتاب را با ذکر مأخذ بیاورند.

امیدوارم این کتاب باعث خشنودی قلب نازنین آقا امام زمان (عج) بشود.

پروردگارا را بی نهایت سپاسگزارم که مرا بر انجام این خدمت ناچیز موفق ساخت و از درگاه

او عاجزانه می‌خواهم که آن را به لطف و کرم
خویش قبول فرماید.

سجاد خانی زاده

سه شنبه ۲۱ مرداد ۱۳۹۹

۲۱ ذی‌الحجه ۱۴۴۱

فصل اول

مقام حضرت

صاحب الزمان (عج)

شوشتر

بنای مقام حضرت صاحب الزمان (عج)

شوشتر

در کتاب با محرمان راز آیت الله العظمی
حاج سید محمد موسوی جزائری (ره) صفحه
۱۵۱ آمده است:

چند سال قبل چند نفر مؤمن اهل عبادت از
شوشتر چله‌ای گرفتند جهت عبادت نمودن و
برای بجا آوردن عبادات خود همه روزه به طرف
تپه‌های پشت مقام سید محمد گلابی (محل فعلی
مقام حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه)
می رفتند و یکی از تپه‌های آنجا را برای خود در

نظر گرفته و آنجا مشغول عبادت می شدند و پس از انجام اعمال به شهر مراجعت می کردند و هر روز هر یک از آنها نهار مختصری همراه خود می برد.

یک روز موقع صرف نهار که دستمالهای خود را پهن نموده و مشغول صرف غذا شده بودند در آن اثنا مشاهده کردند شخصی با لباس ساده نزدیک آنها ایستاده است تصور کردند که رهگذری فقیر و یا سائلی است که برای این که به او کمکی بکنند یا غذایی به او بدهند آنجا آمده و ایستاده به او تعارف کردند اجابت نمود نشست و با آنان از غذایشان تناول نموده ، بعد از صرف غذا آن شخص برخاست برود به آنها رو نموده فرمود:

شما مرا دعوت کردید من هم اجابت کردم

حال من هم شما را دعوت می‌کنم که همه شما فردا برای نهار در همین جا مهمان من باشید من فردا همین وقت منتظر شما هستم آنها با خود فکر کردند که مبادا آن شخص چون از غذای آنها خورده در محذور واقع شده و در عین آن که از عهده پذیرایی از آنان بر نمی‌آید از آنان دعوت نموده است لذا در اجابت مردد بودند اما اجابت نمودند بعد با خود گفتند که فردا می‌آییم اگر خبری بود فبها و الا برمی‌گردیم.

روز بعد صبح از شهر به مقصد همان محل حرکت نمودند وقتی به گردنه (الله اکبر) که مشرف به آن صحراها و تپه‌ها است رسیدند و نگاهشان به آن محل افتاد در آنجا خیمه‌ها و سراپرده‌های ملوکانه مشاهده کردند از روی تعجب گفتند: الله اکبر. رفتند تا وارد شدند دیدند

همان شخص بزرگوار هم در زیر آن سراپرده تشریف دارد وارد شدند نشستند موقع صرف نهار آن بزرگوار صدا زد غذا بیاورید. بلافاصله چند تن خدمه آمدند سفره پهن کردند (بر خلاف آنچه در آن زمان متداول بود که اعیان و اشراف غذا را در داخل خوانچه جلو مهمان می گذاشتند اما آنها طبق دستور شرع سفره پهن نمودند) غذا آوردند و این طور به نظر آن جماعت رسید که گویا غذاها و چیزها را از داخل دره واقع در پشت آن تپه می آورند. غذاها هم غذاهایی عالی بود و متناسب با آن سراپرده ملوکانه.

پس از صرف غذا برخاسته خداحافظی نموده به طرف شهر حرکت کردند رسیدند به همان گردنه (الله اکبر). آن گاه به خود آمدند با یکدیگر گفتند که در آن بیابان آن همه دستگاه سلطنتی

و خیمه‌های مجلل و فرشهای نیکو و غذاهای بسیار خوب چگونه و از کجا بعمل آمده و کی چنین تمکنی دارد متنبه شدند که قضیه یک امر غیبی بوده به پشت سر خود نگاه کردند هیچ آثاری از آن چیزها مشاهده نکردند. کم کم این قضیه را که برای مردم نقل کردند قضیه بین مردم شهر شایع گردید

لذا مردم آن شهر آن محل را محل تیمن و تبرک و عبادت برای خود قرار دادند. بعد از مدتی کسانی از اهل خیر در آن مقام ساختمان بنا نمودند و بعداً کم کم توسعه بیشتری پیدا کرد.

(حقیر) این مطلب را به این مضمون از مرحوم حضرت والد اعلی الله مقامه الشریف شنیدم که در چند سال پیش در جواب سؤال بعض برادران

دینی که به دیدن ایشان آمده و ضمناً از مبداء
پیدایش مقام حضرت صاحب الزمان (عج) شوشتر
از ایشان سؤال نمودند بیان فرمودند.

علی الموسوی الجزایری^۱.

ساختمان قدیم مقام حضرت صاحب الزمان (عج)

در کتاب آثار و بناهای تاریخی خوزستان
نوشته آقای احمد اقتداری آمده است:

در شمال شرقی شهر شوشتر، نزدیک به بقعه
شیخ شمس الدین و نزدیک به قبر مادر سهل

بن عبدالله در محله گرگر یا صحرای گرر، بقعه صاحب الزمان (عج) واقع است. عمارت بقعه بر فراز تپه ئی در میان قبرستان واقع است و در آذر ماه ۱۳۴۹ که من بدانجا بودم، تحت تعمیر و نوسازی بود.

حیاط وسیع بقعه دارای هفت حجره برای آرامگاه اشخاص است که بر اضلاع غربی و جنوبی حیاط محیط می‌باشند. ایوان ورودی بقعه رو به غرب است. و یک طاق رومی که فقط در قسمت جلوی آن کاشی کاری قدیمیش باقی مانده است به چشم می‌خورد، در درون ایوان، کفش کن بقعه با دو طاق پیش و پس ساخته شده است که ابعاد آن $\frac{3}{5} * \frac{4}{5}$ متر است. چون به درون بقعه وارد شویم در غرفه‌ی اول پس از کفش کن بقعه که در سمت راست واقع است،

یک لوح سنگ قبر که نسبتاً ظرافتی دارد به دیوار نصب است که مورخ به تاریخ ۱۳۲۸ و دارای دو ستون تزئینی در دو طرف است.

پس از نخستین غرفه وارد غرفه دیگری می‌شویم که یک صندوقچه سنگی مکعب مانندی بسیار ظریف به ارتفاع $\frac{1}{4}$ متر در آن قرار دارد که در پنج جانب آن یعنی بر اضلاع چهار طرف صندوقچه و بر سطح فوقانی آن آیاتی از قرآن کریم حک شده است و سنگ قبر حاج شیخ محمد علی شیخ است که از کبار شوشتر بوده و خاندانش در شوشتر باقی مانده اند.

در یک بدنه آن در داخل نقشی نقر شده است: ((نصر من الله و فتح قریب. ز الطاف حجت حق ختم قبر اطهر شد-عمل ملاحسین

خلف المرحوم ملا عبدالله حجار-بتاریخ ثامن عشر ۱۳۲۲ شهر ذالقعده الحرام)) و چون از سمت راست وارد غرفه کوچک دیگری شویم یک سنگ مثلث شکل به شکل محراب با دو دستک منبر مانند در میان کاشی نصب است که محل اهدا نذور است و دو ستون سنگی گچ اندود در زیر آن نصب است.

در غرفه سمت چپ ایوان ورودی سنگ قبر مقعری نصب است و تاریخ ۱۳۲۹ دارد که خالی از ظرافت نیست.

در بیرون بنای بقعه قبرستان وسیعی است که حیاط وسیع بقعه در میان آن قبرستان واقع شده و الواح مقابر زیادی که بسیاری از آنها با نقش گل و بوته تزئین و حجاری شده اند دیده می شود.